

dette være villig til at forhandle om en forhøjet Brændevinsafgift som Kompensation. I hvilken Skikkelse denne Brændevinsafgift kunde være antagelig, skal jeg under de nærværende Omstændigheder ikke udtale mig om, men jeg skal kun antyde, at jeg vilde finde det rigtigst, at en Del af den stærke Beskyttelse af 15 Øre pr. Pot blev beskaaren noget.

Jeg skal villig erkende, at det Kompromisforslag af en Toldlov, som Folketinget tvende Gange har vedtaget, selvfølgelig langt fra er Idealet af en Toldlov, men jeg tror, at det yder saa store og væsentlige Fordele for den almindelige Forbruger, at det vil blive hilst med Glæde Landet over, hvis det bliver ophøjet til Lov. Foruden Nedsættelsen og Toldfrihed paa Kaffe, Stenolie og navnlig Ris og Salt, som jo maa anses for at være af meget indgribende Betydning for den almindelige Forbruger, er der ogsaa ikke uvæsentlige Nedsættelser paa Beskyttelsestolden, som ville medføre overordentlige Goder. Jeg skal blot nævne en enkelt Hovedpost, nemlig uldne Alenvarer, hvoraf en Kvadratalen vejer fra 20 til over 45 Kvint. Her er en Nedsættelse af ca. 600,000 Kr. I det hele tror jeg, at kunde det være lykkedes at faa den af Folketinget vedtagne Toldlov ført igennem, vilde det have været et heldigt Resultat. Jeg havde ventet og haabet, at vi i denne Samling skulde være naaet til et Resultat med Hensyn til disse Skattelove, i alt Fald havde jeg haabet det med Hensyn til de direkte Skattelove, indtil Landstingsudvalgets Indstilling fremkom, og jeg maa derfor meget beklage den nævnte Indstilling, for de direkte Skattelovforslag ere jo saa uafhængige af de indirekte som vel muligt, saaledes at der ikke er mindste Grund til en saadan Indstilling som den, der er gjort i Landstinget, ved hvilken de direkte Skattelove standses.

Men vedtages den Dagsorden, der nu er foreslaaet her i Tinget, er jeg bange for, at det vil medføre, at de indirekte Skattelovforslag i det hele blive skrinlagte. Det vil jeg ikke være med til, og derfor stemmer jeg imod Dagsordenen. Det er ofte udtalt, at en forhøjet Brændevinsafgift vilde paalægge Smaakaarsfolk ny Byrder. Det forstaar jeg ikke, thi de Nedsættelser, der ville opnaas efter Vedtagelsen af de direkte og indirekte Skattelove, ville meget opveje Merudgiften for de Par Snapse, som jeg ikke vil nægte kunne være en Forfriskning for den menige Mand, og i en Familie, hvor der ikke drikkes Brændevin, er

det absolut en større Fortjeneste, der opnaas. Efter den Erfaring, jeg har fra min Egn, er det ikke almindeligt, at der bruges en hel Del Snapse om Dagen. Jeg vilde derfor ønske, at vi i Aar vare komne til et Resultat med disse Love, men jeg frygter, at vi ved den foreslaaede Dagsordens Vedtagelse ville forhindre baade de direkte og indirekte Skatteloves Vedtagelse. Derfor vil jeg stemme imod Dagsordenen.

Nielsen-Grøn: Det er som en Skæbnens Ironi, at jeg er kommen til at faa Ordet efter den ærede sidste Taler. I Fjor ved denne Tid stode vi som Løsgængere her i Tinget og fulgtes da ad ind i Reformpartiet; nu er det Øjeblik kommet, da vi skulle skilles, og det er mærkeligt nok lige med den samme Motivering. Den ærede sidste Taler vilde begrunde sin Afstemning mod Dagsordenen med den Indstilling, der fremkom i det andet Ting, hvor man har sagt, at man foreløbig ikke vilde fremme de indirekte Skattelove. Det er netop det, der har gjort, at jeg vil tage den Stilling, jeg agter at indtage, idet jeg vil stemme for Dagsordenen. Det ærede Medlem er kommet saa vidt, at han mener, at han er nødt til at krybe til Korset, og han er bange for, om jeg saa maa sige, Landstingets Krabask. Den er jeg ikke i mindste Maade bange for. Jeg har i mange Aar staaet her i Tinget og kæmpet for at hævde Folketingets Rettigheder, og jeg synes, at, naar vi nu, fordi Landstinget slaar paa den store Tromme, skulle være bange og give, efter min Mening, en Del af vore Rettigheder bort, saa har jeg kun daarlig været med til at staa her i mange Aar og kæmpet sammen med de Herrer under Venstrenavn for Friheden her i Landet . . . (Afbrydelse) . . . Ja, det er Storpolitik, sige de Herrer. Jeg ved godt, det er sagt rundt omkring i Landet af Højre, at vi skulle sætte den storpolitiske Frakke paa Assistenshuset — ja, den er maaske sat paa Assistenshuset, men det er deres, der før have været Højremænd, og som troede, at de skulde trække os over til dem og vi sælge en Del af vor Ret.

Naar jeg ikke kan være med til andet end at stemme for den motiverede Dagsorden, er det af den simple Grund, at jeg mener, at de direkte Skattelove, som ere komne op til Landstinget, ere noget, som slet ikke vedrører de indirekte Skattelove. Jeg havde altid tænkt mig, at Landstinget havde samme Interesse for Landbruget som Folketinget, men det viser sig, at det